

retlig foreligger her, at der egentlig kun foreligger et Udtryk for den faktiske provisoriske Tilstand, og dernæst har jeg gjort opmærksom paa, hvilken Interesse det har for det ærede Medlem at overbevise nye Medlemmer om, at de ikke for nogen Pris paa dette Punkt maa gaa imod Provisoriet. Jeg skal ogsaa gjøre en Bemærkning med Hensyn til Fortiden, som interesserede det ærede Medlem i særlig høi Grad. Jeg skal gjerne indrømme, at det ikke i nogen væsentlig Grad ligger til mig at optage den Polemik, som det ærede Medlem saa udførlig reiste mod det ærede Medlem fra Veile Amts 2den Valgtreds (Berg). Det er selvfølgelig ikke min Afgt særlig at blande mig ind i denne Debat, det bliver det ærede Medlem fra Veile Amts 2den Valgtreds's Sag at klare disse Ting, men jeg tror, at jeg som Ordfører for det foreliggende Forslag til en Dagsorden bør gjøre en enkelt Bemærkning angaaende Fortiden. Det ærede Medlem har saa travlt med at paavise, hvilken Inkonsekvens der var udvist af det ærede Medlem fra Veile Amts 2den Valgtreds og formentlig ogsaa fra de Medlemmers Side, som staa sammen med ham; men jeg tror, at inden det ærede Medlem saaledes giver sig til at holde Regustab med Andres Fortid, bør han lægge sig sin egen Fortid paa Sænde og klare, hvorfor han har gjort en saa stor Svingning, som den, han har gjort siden 1886. Da var Situationen den samme, som den er nu i dette Dieblit, med Hensyn til det Provisoriske, da havde Folkethinget ogsaa forkastet den provisoriske Finantslov eller det Dokument, som man talder saaledes, det faktiske Udtryk for den provisoriske Tilstand, og Regjeringen kom saa med dette Dokument, ligesom den gjør nu. Da havde det ærede Medlem Ordet, han optraadte ogsaa dengang som Ordfører for Flertallet i Salen, og han yttrede dengang med Hensyn til selve dette Forslag — det er kun et Par Vinter, som jeg haaber jeg med den ærede Formands Tilladelse maa minde om i deres Ordlyd; det angaar et Forslag, der altsaa ganske svarer til det, der foreligger nu fra Regjeringens Hænder: — „Hvad selve dette Forslag angaar, saa er det jo et Forslag, med Hensyn til hvis Realitet Thinget allerede engang har fattet sin Beslutning, og der er jo siden den Tid ikke fremkommet Noget som helst, der kunde bevæge Thinget til at forandre sin Opfattelse af dette Forslags grundlovsstridige Karakter og øvrige Egenskaber; tværtimod — hvad der siden er sket, kan kun bestyrke Thinget i Rigtigheden af den Beslutning, det engang har fattet. Jeg foreslaar derfor, at Thinget

ved Forslagets fornyede Fremlæggelse fra Regjeringens Side gjentager den Beslutning, som det engang har fattet ved at nægte Forslagets Overgang til anden Behandling.“ Dertil skal jeg indskrænke mig. Det var det ærede Medlems Ord dengang. Nu var det dog ganske interessant at faae at vide af det ærede Medlem, som har en saa levende Interesse for det private Initiativ og Dretsholdelsen af dets Gyldighed, at man skulde tro, at det var Grundlovens Kjernepunkt, hvorledes det ærede Medlem dengang kunde gaa med til endog saa at anbefale en gjentagen Forkastelse af det, man talder den provisoriske Finantslov, uden at han derved krænkede det private Initiativ. Jeg har forgjæves i Forhandlingerne fra den Gang søgt efter, om der skulde være Noget som helst, der tydede paa, at det private Initiativ var udsat for nogen Fare efter det ærede Medlems Betragtning. Jeg tror, at naar det ærede Medlem i Diskussionen vil udøve en stærk Virkning, som jeg tænker navnlig lige overfor de nye Medlemmer, ved at vise, hvorledes Andre kunne have stillet sig anderledes paa et tidligere Tidspunkt, burde han ogsaa godtgjøre, hvorfor det den Gang gik an af Hensyn til det private Initiativ at gjentage Forkastelsen, medens det nu ikke for nogen Pris kan lade sig gjøre. Jeg vil altsaa ikke hermed have mig blandet ind i denne Debat mellem det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgtreds og det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds; det er Noget, hvortil jeg ikke har nogen Besøielse, og det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds er jo tilstrækkelig Mand for at klare disse Ting, hvis han finder det nødvendig atter at tørse disse Sager igjennem med det ærede Medlem. Det ærede Medlem for Kjøbenhavn Amts 5te Valgtreds sagde, at det var smaat eller smaaligt og formaltstift at ville gjøre dette Forslag til Stjel mellem Grupperne her. Jeg maa sige, at det ærede Medlems Tale og den umaadelige Uleilighed, som han har gjort sig for at vinde Medlemmer for sin Ansøielse, tyder ikke paa, at det for ham er noget saa overordentlig Smaat; tværtimod det hentes, at det ærede Medlem tillagde det en ganske overordentlig Vigtighed, og det er formentlig ogsaa af den Grund, at der fra det ærede Medlems Side er kommen en Tilføielse til hans tidligere Standpunkt, idet han gjorde opmærksom paa, at det maaske var ønskeligt, at Provisoriet nu ikke blev liggende i Udvalget, medens man de foregaaende Aar, som vi vide, ganske roligt har ladet det ligge der, indtil det den 1ste April tabte al mulig Kraft og Saft, og at det maaske kunde være nyttigt nu at